

Komisja podnosi, że zgodnie z art. 98 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy VAT stawki obniżone podatku VAT mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku III do tej dyrektywy. Tymczasem w kategorii 6 załącznika III do dyrektywy VAT nie ma mowy o tym, że dostawy książek cyfrowych mogą podlegać obniżonej stawce VAT. Komisja wnioskuje z tego, że dostawy książek elektronicznych muszą być zatem objęte podstawową stawką VAT zgodnie z art. 96 dyrektywy VAT. Potwierdza to również zdaniem Komisji art. 98 ust. 2 akapit drugi, wyraźnie wykluczający objęcie obniżonymi stawkami VAT usług świadczonych drogą elektroniczną. Wreszcie, na poparcie swojej skargi Komisja podnosi, że Komitet ds. VAT jednogłośnie przyjął w dniu 9 lutego 2011 r. wytyczne, zgodnie z którymi obniżone stawki VAT nie mają zastosowania do książek elektronicznych.

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy VAT (Dz.U. L 77, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okrazhen sad — Targovishte (Bułgaria) w dniu 9 września 2013 r. — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeysshan LLS przeciwko Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, syndykowi masy upadłości Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

(Sprawa C-488/13)

(2013/C 344/81)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Okrazhen sad — Targovishte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeysshan LLS

Strona pozwana: Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, syndyk masy upadłości Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

Pytania prejudycjalne

1) Jak należy interpretować kryterium bezsporności roszczenia pieniężnego podlegającego egzekucji w świetle motywu 1 i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006?

2) Czy w wypadkach, w których krajowe przepisy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na terytorium którego prowadzona jest egzekucja roszczenia pieniężnego, nie regulują, czy nakaz egzekucyjny ma zastosowanie do roszczenia pieniężnego w postępowaniu upadłościowym, które zostało wszczęte wobec osoby, z której majątku prowadzona jest egzekucja, ustanowiony w art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia zakaz należy interpretować ściśle i czy ma on obowiązywać tylko wobec podlegających egzekucji spornych roszczeń pieniężnych, czy też zakaz ten odnosi się również do podlegających egzekucji bezspornych roszczeń pieniężnych?

3) Czy art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia, zgodnie z którym nie ma ono zastosowania do spraw dotyczących upadłości, postępowania związanego z likwidacją niewypłacalnych spółek lub innych osób prawnych, postępowań pojedynczych, układow oraz innych analogicznych postępowań, należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie to dotyczy tylko wszczęcia przywołanych postępowań, czy też ograniczenie to obejmuje również cały przebieg postępowań zgodnie z etapami postępowania przewidzianymi w krajowej regulacji danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

4) Czy zgodnie z doktryną pierwszeństwa prawa wspólnotowego i w wypadku luki w krajowej regulacji państwa członkowskiego Unii Europejskiej sąd krajowy tego państwa członkowskiego, przed którym wszczęto postępowanie upadłościowe przeciwko osobie, z której majątku prowadzona jest egzekucja, może na podstawie motywu 10 i art. 26 rozporządzenia w drodze wykładni wydać wyrok odmienny i sprzeczny z podstawowymi zasadami rozporządzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichts Berlin (Niemcy) w dniu 13 września 2013 r. — Mohamed Ali Ben Alaya przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-491/13)

(2013/C 344/82)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichts Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohamed Ali Ben Alaya

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywa Rady 2004/114/WE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie stanowi podstawę roszczenia o wydanie wizy studenckiej i następnie dokumentu pobytowego zgodnie z art. 12 tej dyrektywy, jeżeli spełnione są „warunki przyjęcia”, czyli przesłanki określone w art. 6 i 7 wspomnianej dyrektywy, i nie zachodzi podstawa odmowy przyjęcia, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) rzeczony dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen sad — Warna (Bułgaria) w dniu 13 września 2013 r. — Traum przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Warna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sprawa C-492/13)

(2013/C 344/83)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen sad — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Traum” EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Warna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że warunek zwolnienia z podatku przewidziany w art. 138 ust. 1 dyrektywy⁽¹⁾ jest spełniony i nie ma zastosowania wyjątek przewidziany w art. 139 ust. 1 akapit drugi dyrektywy w sprawie takiej jak w postępowaniu głównym, w której stwierdzono, że brak przymiotu „osoby zarejestrowanej zgodnie z ZDDS” u nabywcy towaru został wykazany w unijnej bazie danych po zrealizowaniu dostawy, a skarżąca twierdzi, że dochowała należytej staranności, zasięgając informacji w tym systemie, które nie są udokumentowane? Fakt spóźnionego wpisu przymiotu „osoby wyrejestrowanej zgodnie z ZDDS” wynika z wydruków/danych administracji skarbowej?
- 2) Czy zasady neutralności podatkowej, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań narusza praktyka administracyjna i orzecznictwo, zgodnie z którymi na sprze-

dawcy (spedytorze na podstawie umowy przewozu) spoczywa obowiązek stwierdzenia prawdziwości podpisu nabywcy i wyjaśnienia, czy jest to podpis osoby reprezentującej spółkę — nabywcę, jej pracownika zajmującego odpowiednie stanowisko lub osoby upoważnionej?

- 3) Czy w przypadku takim jak niniejszy przepis art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ma skutek bezpośredni i sąd krajowy może go stosować bezpośrednio?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-493/13)

(2013/C 344/84)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun, L. Nicolae i L. Naaber-Kivisoo)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że skoro w przypadku ministerstwa gospodarki i komunikacji nie było możliwe zapewnienie skutecznego strukturalnego oddzielenia funkcji regulacyjnej w ramach zadań związanych z własnością albo zarządzaniem przedsiębiorstwami zapewniającymi dostarczanie usług sieci lub usług łączności elektronicznej, Republika Estońska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa „ramowa”⁽¹⁾);
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że ministerstwo gospodarki i komunikacji podlega pod zakres pojęcia „krajowy organ regulacyjny” zdefiniowanego w art. 2 lit. g) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa „ramowa”) oraz że względem niego podlegają zastosowaniu postanowienia art. 3 dyrektywy ramowej, w szczególności te dotyczące strukturalnego oddzielenia, o którym w ust. 2 tego artykułu.